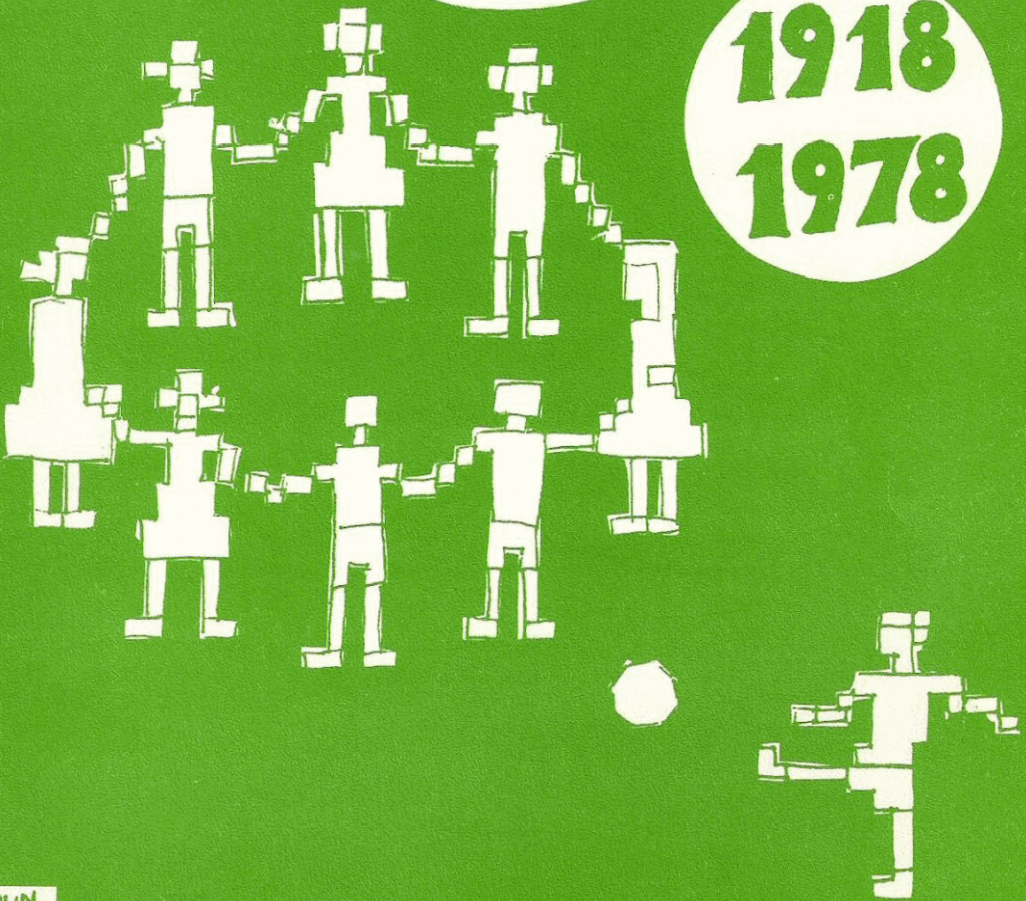
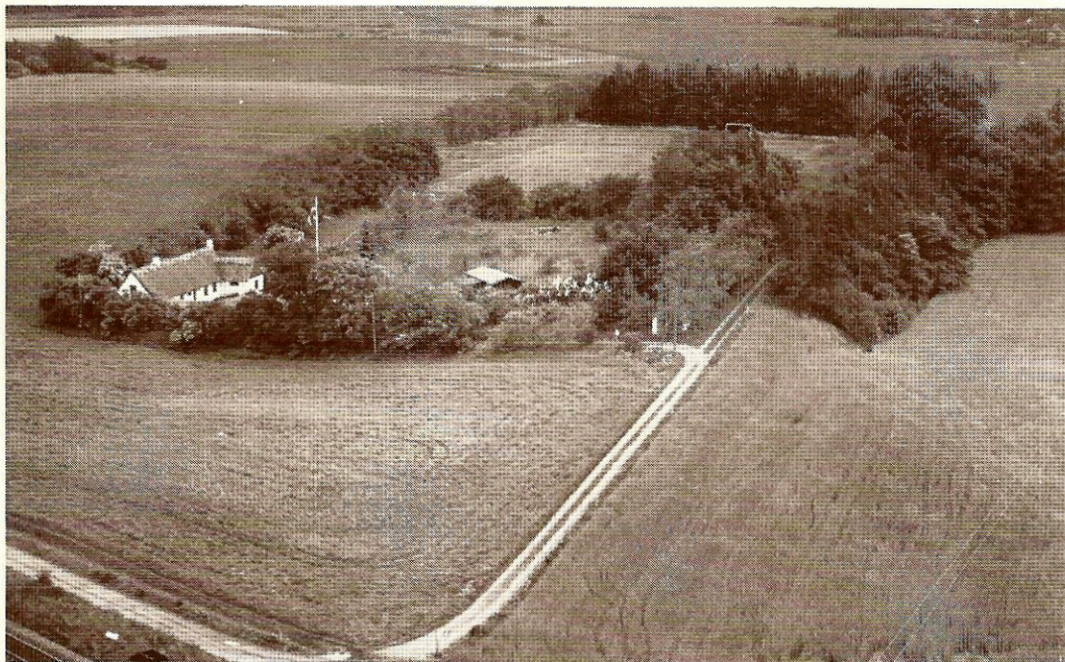

1918
1978

LEJRSKOLEN I VEKSØ

Den 21. august fejrede vi lejrskolens 30 års fødselsdag på behørig vis, og næsten alle skolens elever var med til at hylde fødselaren på en festlig måde — i selve Veksø.

Jeg skal ikke her redegøre for lejrskolens tilblivelse og historie; det har jeg gjort i festskriftet, der udkom på skolens 50 års-dag i 1968, men det er vel på sin plads her at fremdrage enkelte træk og fakta fra de forløbne 30 år.

Tanken om en lejrskole og week-endhytte for skolens børn blev til under forrige krig og besættelse, og en lejrskoleforening blev allerede stiftet under krigen i februar 1945. Den fik den opgave at skaffe penge til en lejrskolehytte og at finde et egnet sted til en sådan.

Og så stod vi da alle på hovedet i de følgende år for at skaffe penge ved de mest utrolige arrangementer, spændende fra papirindsamlinger, skolekomedier, mærkatfester, biografforestillinger til basarer og høstfester.

I efteråret 1947 fandt vi stedet — idyllen i Veksø — og så begyndte et arbejde, som ingen drømmer om, med her at skabe en brugbar lejrskole, og den 21. august 1948 var vi klar til at indvie hele herligheden. For første gang gik Dannebrog til tops på den 15 m høje flagstang, og efter taler og gode ønsker besøgte de mange gæster og børn lokaliteterne.

Set med moderne øjne var det på mange måder en primitiv lejr med gammeldags lokummer og vand, der skulle hentes ved pumpen i vandfæde og bæres til de såkaldte vaskerum, men man var

ikke så forventet dengang. Glæden over, at vi havde fået et sted, der var vort eget, fyldte os, der havde slidt og slæbt for at nå et resultat — hjemme ved at skaffe penge og heroppe ved at give hele vor arbejdskraft, med lykke og stolthed, og vi vidste, at hvis vi alle lagde samme ildhu for dagen i årene fremover, ville vor lejr dag for dag blive bedre og bedre, mere velegnet til formålet.

Og fremskridtene kom! Efterhånden som vi fik flere penge at arbejde med, blev lejren moderniseret. En boring skaffede os rigeligt vand, og vandet blev indlagt i vaskerum, opvaskerum og lærerværelser. De gammeldags lokummer blev afløst af rigtige w.c.'er, og i 1967 fik vi rejst en ny og smuk toiletbygning og forbedret kloakforholdene.

Også stuehuset og sovesalsbygningen blev sat i stand — indvendig som udvendig — og vi fik købt en skolestuebarak, som nu tjener som lege-stue, og et sommerhus, hvor gæster og forældre kan hygge sig, men som også indeholder et sygeværelse og et depot til lejrens materiel.

De gamle hessianmadrasser blev udskiftet med vinylmadrasser, og hver køje blev forsynet med nye tæpper. I vaskerummene blev der opsat gasvandvarmere, som muliggør, at børnene får en ærlig chance for at blive vasket; — det kolde vand var jo en dejlig undskyldning for at vaske sig pletvis! Et par elektriske varmeovne kan lune sovesalene i den kolde tid, og et nattoilet gør nattevanderne livet lettere.

I legestuen er der opsat faste bænke med skummipuder, så man kan sidde og beundre kammeraternes udfoldelser på bordtennisbordet eller ved bobsillet eller sidde og få en hyggesnak, og ved fodboldbanen er der opsat gynger og en vippe, som iøvrigt bliver benyttet af såvel store som små, og hvis man ønsker en pause i disse aktiviteter, er der mulighed for at slappe af ved borde og bænke på pladsen, hvis man da ikke foretrækker at gå sig en tur i plantagen.

Som man vil kunne forstå, er der i de forløbne 30 år gjort en masse for at gøre lejren bedre, hyggeligere og mere tidssvarende, og dette arbejde fortsætter selvfølgelig. Jeg kan nævne, at vi i jubilæumsåret har fået lagt nyt linoleum i hele sovesalbygningen, fornyet de 2 x 10 m tagrender med render af plast, anskaffet en ny vandpumpe, og indsat nye køkkenelementer i lejrens hjerte — køkkenet — som også har fået et stort, dejligt køleskab, oven i købet for en billig penge. Når jeg kalder køkkenet lejrens hjerte, er det, fordi mange børn måler et opholds succes med de kulinariske goder, der er serveret for dem i de dage, de er deroppe. Derfor er det meget væsentligt, at en dygtig økonomi forestår madlavningen. Og der har vi jo været meget heldige i de sidste 8 år, hvor Margrethe har stået for madlavningen. Jeg er fuld af beundring for den måde, hun stilfærdigt og humørfuld serverer børnenes livretter, og i det hele taget for den omsorg, hun viser alle i lejren. I stille stunder syr hun gardiner, lapper en madras eller pudé eller griber en pensel eller en rive for at forskønne lejren, og når børnene invaderer lejren, står hun på hovedet for at gøre opholdet for dem så hyggeligt som muligt. Men Margrethe har jo også været med i lejrens barndom, idet hun i årene 1950-54 forestod køkkenet og nu i sin folkepensionisttilværelse er vendt tilbage. Det er jo ikke så mærkeligt, at hun omfatter lejren med særlig kærlighed.

Det tror jeg også, at Sundpark skoles børn gør — de fleste i hvert fald — men desværre er der også nogle, som sætter så stor pris på den, at de efterlader synlige spor af deres tilfredshed i form af autografer og øvrige synlige spor. En stor del af vor tid og vore penge går til reparationer af lejren, fordi børnene måske ubetænksomt beskadiger bygninger og inventar. At der går en rude i ny og næ er i orden — uheld kan ske — at der er en vis slitage er også i orden, det kan ikke undgås, men at der f.eks. spilles bold i legestuen, kan man ikke acceptere, at overmale vægge og køjer i sovesalene med sin eller sin kammerats autograf er simpelt hen noget svineeri, og det kan man ikke være bekendt, ligesom snitning i træværk og borde burde være bandlyst. Hvis alle de flinke Sundpark-børn betrag-

tede lejren, som deres egen — og I har jo del i den — og var lidt mere nænsom ved tingene, fik vi bedre råd til forbedringer og nyanskaffelser, end vi har nu. Tænk lidt over det og vær med til at passe på lejren og værne om den!

Det er vel rimeligt, at jeg afrunder denne artikel med at kikke lidt på lejrskolens økonomi. Midlerne til lejrens drift og veldigeholdelse blev i starten skaffet dels af de mange forældre, der sluttede op om lejrskoleforeningen, dels ved afholdelse af skolekomedier, biografforestillinger, salg af postkort og mærkater og dels ved afgifter for lejrskoleophold og leje af K.L.F. i sommerferien. I dag er vore væsentlige indtægter de årlige andespil, som indbringer 3-4000 kr. og indtægterne fra Børnehjælpsdagen. Takket være vore mange flinke hjælpere — de mange børn og lærere — der tager et nap med lillebrorslodder — og en velvillig forældrekrede sælger vi år for år flere og flere lodder, og boden på pladsen ved Østrigsgade-Øresundsvej bliver altid udsolgt på selve dagen. Det betyder, at vore tilskud fra Børnehjælpsdagen vokser og nu ligger på mellem 15-20000 kr. om året og er årsag til, at vi økonomisk er godt funderet. Vor gæld i ejendommen er en 1. prioritet i Østifternes kreditforening på under 2000 kr., som forrentes og afdrages med 3 1/2% p.a., og de øvrige udgifter til ejendomsskatter, forsikringer, lys, gas, brændsel, telefon kan vi sagtens klare og alligevel få penge til overs til reparationer og nyanskaffelser.

Og når vi så tænker på, at lejrskolen i dag vel mindst repræsenterer en værdi af 1/2 million, kan vi vel sige, at den daværende bestyrelse gjorde et godt køb, da den for 30 år siden investerede ca. 50000 kr. i hele herligheden — sådan pø om pø.

Men hvad lejren har betydet for skolens mange tusinder af børn igennem årene af sundhed — velvære og rige oplevelser, kan slet ikke gøres op i penge. Dette "åndehul på landet" har haft en så enorm betydning for storbyens børn, som slet ikke kan måles.

H. Jeppesen

Gevinst (næsten) hver gang.

